

На највишем врху Балканског полуострва (Мусала 2925 м) 28.11. – 1.12.2008.

(текст Д. Ђорђевић, фотографије Д. Ђорђевић и Д. Дабовић)

Петак вече око 22,40. Стижемо код мотела "Велика Плана" на НИС-ову бензинску станицу поред аутопута где би требало да сачекамо аутобус који у организацији ПСД "Железничар" иде ка Боровецу. Ветар и ситна киша увеличавају доживљај. Добрица тражи заветрину али налази само типа који у врећи спава поред бетонске оgrade. Ту су и три пса, керуша са подмлатком који њушкају мало нас мало оног што спава. Коначно око 23,30 стиже познати аутобус "Шампион" из кога излази Зоки Филиповић да нам помогне око ствари и одмах нас упозорава: "Ови лобирају да идемо горе гондолом, па ако и ти (обраћа се Добрици) и Аца и Томица то прихватите, шта ја да радим?". Али због мањег удеса који смо имали на 30-так километара од Боровеца (и ми и аутобус једва да смо осетили тај удес), у Боровец стижемо у суботу уместо око 9,00 тек око 14,15 (по бугарском времену) и иако нити једна од "жица" у Боровецу не ради, уз интервенцију нашег водича Зокија, око 15,15 ипак крећемо гондолом ка Јастребцу на 2369 м. Иначе Боровец је на око 1350 м надморске висине.

На месту удеса – лед на путу

Поглед из гондоле

Товаримо велике ранчеве на леђа (мали су преко њих) и крећемо ка планинарском дому "Мусала" (2450 м) где правимо краћу паузу. Неки желе да ту останемо да преноћимо, али ауторитативни водич Зоки јасно нам ставља до знања да настављамо даље. Ускоро почиње да пада мрак, а терен је све тежи за ходање (нарочито ако на леђима носите велики ранац у коме имате вишка и вишка ствари). Са чеоним лампама и по мрклом мраку стижемо у планинарски дом "Еверест" који се налази на 2700 м.

У сумрак, с камена на камен

Дружење у "Евересту"

Како ко стиже у дом, по правилу наручује чај, чорбу а неки и пиво. Пријатно смо изненађени да у дому на 2700 м (до кога не постоји колски пут) све ово добијамо по врло повољним ценама (чорба је 2 лева или око 80 динара а пиво од ½ литра 2,5 лева или нешто мало више од 100 динара). Убрзо почињемо и са обилном вечером а све у циљу да што више смањимо велике количине намирница које смо понели са собом.

Недељно јутро је свануло потпуно ведро, без ветра и са температуром која је тек неколико степени испод нуле - савршено за успон. Мусала је ту одмах изнад нас окупана јутарњим сунцем. Све је указивало да нас чека леп и успешан дан, што се на карју показало као тачно.

Јутарње сунце обасјало Мусалу

Аца и Добрица разматрају куда ће после Мусале

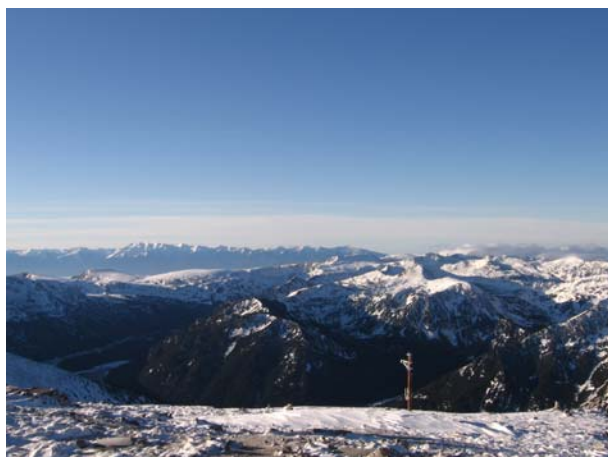
Крећемо на успон у 8,15 и гробеном уз малу помоћ сајле која је потребнија када су временски услови лошији, стижемо на највиши врх Балканског полуострва за непуних 45 минута. Поглед је фантастичан, задовољство још веће. Некима је ово само још један од многобројних успона преко 2500 м, али је зато некима највиши врх на који су до сада изашли. На врх је изашло укупно 25 планинара, од тога два члана ПД Врбица. Иначе на Мусали (2925 м) постоји метеоролошка станица (где је могуће печатирати планинарску књижицу и у којој су нам врло љубазно понудили чај) и истраживачка станица Бугарске академије наука.

На гробену ка Мусали

Највиши врх Риле и Балканског полуострва

Поглед ка Пирину

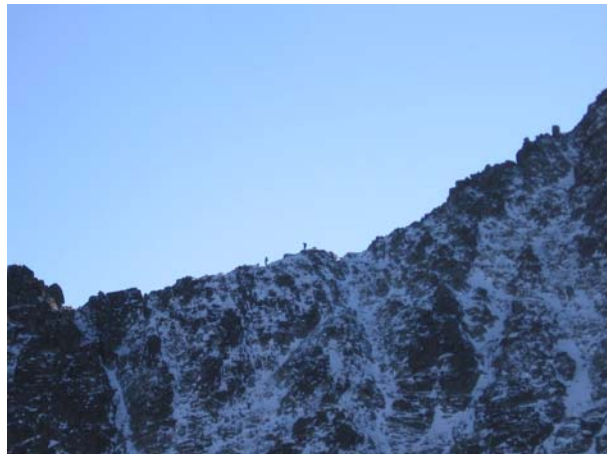

Истраживачка станица Бугарске академије наука

Већина планинара прави дужу паузу на врху, уживајући у погледу, док Аца и Добрица настављају гребеном ка Малој Мусали (2902м) и Иричеку (2852м). Ја међу првима крећем назад ка планинарском дому како би успут направио што више интересантних фотографија.

Планинарски дом поред залеђеног језера

Аца и Добрица на гребену

Аца разматра куда даље

Испред планинарског дома "Еверест"

Полако се сви окупљамо у дому, трошимо преостале залихе хране, пакујемо се и нешто пре 11,00 сати (поново са великим ранчевима на леђима) крећемо ка Боровецу. После паузе у планинарском дому "Мусала", прва група планинара - Аца, Добрица, наша ћутљива сапутница Анђелка и ја, стижемо до хотела "Ела" у Боровецу (1320 м) око 15:00 часова. Успут нас је пратило лепо и сунчано време и иако смо очекивали да ће испод 2000 м снег бити расквашен, све до Боровеца стаза је била залеђена и чак нам је у неколико наврата лед правио проблеме (умало не падосмо).

Пауза испред планинарског дома "Мусала"

На стази ка Боровецу

Следило је поподневно и вечерње дружење у пријатним угоститељским објектима Боровеца где, као и у другим местима у Бугарској, врло често пуштају "нашу" музику, што смо ми покушали да избегнемо. Успевали смо у томе доста дуго, али су нас на крају ипак стигли са Недом Украден, Мишом Ковачом и сл. али срећом без Цеце. Ноћили смо у поменутом хотелу "Ела" (са ***) који је сасвим добар и који би задовољио и знатно пробирљивије госте од нас.

Прасе је на ражњу, али смо се ми одлучили за друге специјалитете

Дружење уз освежење (на црвеној и плавој мајици пише: "Планинарско друштво Врбица")

У понедељак у 8,30 крећемо из Боровеца за Софију. Време је и даље сунчано и пријатно, а нас очекује шетња по Софији уз обавезну посету продавницама у којима се продаје планинарска опрема (Стената, Макалу Спорт и др., где су неки од нас оставили солидну количину лева). Следи обилазак културно-историских споменика и боравак у неком од ресторана – да се мало окрепимо пред пут за Београд.

У шетњи Софијом

Храм Александра Невског

За Београд крећемо у 15,30 и после удобне вожње са две паузе и са пријатним искуством на нашој граници где нам је у аутобусу пасоше оверила врло љубазна припадница МУП-а са одличним познавањем енглеског језика (комуницирала са нашим сапутником из Чилеа), стижемо у Велику Плану око 21,30.

Сажетак: Изузетно лепо време за ово доба године, нешто напорнији (али не претерано напоран) успон од планинарског дома "Мусала" до планинарског дома "Еверест" (због ношења великих ранчева и мрака у последњих 90-так минута успона), пријатан и релативно лак успон на Мусалу и исти такав силазак до Боровеца. Ванпланинарске активности одлично организоване и спроведене. Врло добри до одлични услови смештаја у планинарском дому и хотелу. Општи утисак врло позитиван.

У Смедеревској Паланци,
4. децембра 2008.